

Casa Francesc Bartés

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Illa de Cuba, 2-4 -c/ Jesús, 15

Coordenades:

Latitud: 41.23723
Longitud: 1.81026
UTM Est (X): 400300
UTM Nord (Y): 4565775

Classificació

Número de fitxa: 08270 - 125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle: XX
Any: 1931
Autoria de l'element: Josep Mª Martino Arroyo (1881-1957)
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial contempla la conservació estricta de les façanes, del volum construït i de la tanca del jardí.
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 125. 2006
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 62209DF0606S
Autoria de la fitxa: Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa: ds., 10/06/2006 - 02:00

Descripció

Casa unifamiliar que consta de tres façanes i d'una paret mitgera, ja que ocupa una parcel·la cantonera i disposa d'una extensió destinada a jardí, en la seva part posterior. El seu alçat és de tres plantes (pb + 2p) i les façanes exteriors s'articulen mitjançant un xamfrà, notablement desenvolupat, en el que es concentra gran part de la càrrega decorativa del projecte. El llenguatge formal dels elements arquitectònics i ornamentals respon plenament a les formulacions noucentistes.

La planta baixa disposa d'un sòcol de carreus de pedra o d'imitació d'aquest material que, juntament amb les cornises dels pisos superiors, accentua l'horitzontalitat de la composició. L'entrada principal se situa en el c/Illa de Cuba i està constituïda per una porta d'arc de mig punt amb imitació de dovelles i brancals de pedra. La resta de les obertures d'aquest ras són finestrals rectangulars -llevat del que se situa al xamfrà, que presenta forma d'arc rebaixat- amb barana metàl·lica.

En el primer pis les finestres corresponen al disseny anteriorment descrit, però consten d'una volada de pedra, de perfil motllurat i base troncocònica. En aquest nivell, el xamfrà disposa d'un balcó amb volada de llosana sostinguda per mènsules; destaca el treball de la barana de ferro, profusament decorada, i l'emmarcament de la part superior de l'obertura a base d'un frontó triangular d'estil clàssic. Una senzilla cornisa de maó separa les obertures de la darrera planta de l'edifici que configuren les seves llindes amb arcs rebaixats.

El coronament de l'edifici consta d'un fris d'elements ceràmics, molt treballat i d'inspiració mudèjar, i de la gran volada de la coberta. En el xamfrà l'últim ras està ocupat per un mirador que supera l'alçada del coronament de les façanes laterals i que culmina amb franges llises i plafons situats directament sota la volada de la coberta, en aquest cas de quatre vessants.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció V. Està catalogat com un element de tipus A. El projecte original es conserva a l'Arxiu Històric Municipal

Història

Francesc Bartés i Marsal (Sitges, 1894-L'Havana, 1954) és un dels anomenats "americanos" o sitgetans que emigraren a les colònies espanyoles del Carib amb l'objectiu de fer fortuna. Bartés s'establí a Guantànamo i a L'Havana (Cuba) i va ser president del "Banco Español de la Isla de Cuba", de "Guantánamo & Western Railroad Cia" i de la "Asociación Nacional de Hacendados de Cuba". A la seva tornada a Sitges, l'any 1931, va encarregar el projecte de la seva nova residència a Josep Mª Martino.

Pel que fa a l'autor de l'edifici, l'arquitecte Josep Mª Martino i Arroyo (1881-1957) és un dels arquitectes que més ha treballat a Sitges, destacant en la seva producció nombroses cases unifamiliars aïllades de la urbanització de Terramar, així com edificis entre mitgeres. Cal mencionar especialment els projectes de l'edifici de Correus, l'Escorxador i l'ampliació del Casino Prado. Se'l considera un dels màxims exponents de l'arquitectura noucentista sitgetana.

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges

DDAA (1990) "Americanos. Indianos. Arquitectura i urbanisme al Garraf, Penedès i Tarragonès (Baix Gaià). Segles XVIII-XX". Vilanova i la Geltrú.

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

